

Záborszky Kálmán

Laudáció

Baráti Kristóf akadémiai székfoglaló előadásához (2015. 02. 20.)

Engedjék meg, hogy személyes élményeimmel kezdjem.

Négy évvel ezelőtt találkoztam először Baráti Kristóffal az iskolánkban rendezett hegedű kurzuson. Feltűnt, hogy a legmagasabb szintű zenei bemutatás mellett milyen szeretettel, empátiával fordul a gyerekek felé. Mintha egy több évtizede tanító tapasztalt pedagógust láttam volna: végtelenül türelmes volt, és mindig csak annyit kért a növendéktől, amit meg is tudott csinálni. Ekkor, a kurzus után kértem föl arra, hogy lépjen föl Zuglói Filharmónia hangversenyén, mint karmester és szólista.

Nagyon büszke vagyok, hogy 2014 februárjában a Zeneakadémián közösen muzsikálhattunk. Mind a próbák, mind az előadás alatt megbizonyosodhattunk róla, hogy az ifjú művésről szóló legendák igazak: kitűnő muzsikus, karizmatikus előadó és ideális muzsikustárs, akivel együtt dolgozni, együtt muzsikálni öröm és megtiszteltetés.

Közelről figyelve megállapíthattam, hogy hegedülése teljesen sallangmentes, intonációja tökéletes, mintha összenőtt volna hangszerével. A legnagyobb hegedűsökhöz, David Ojsztrahhoz és Kovács Déneshez tudom hasonlítani.

Vezénylése Dvořák VIII. szimfóniájában egyéni megközelítést mutatott, miközben végig hú maradt a szerző által leírtakhoz.

Széles látókörét, újdonságokra nyitottságát talán életkörülményei is indokolják. Budapesten született, de gyermekkorá nagy részét Venezuelában töltötte. Ötévesen kezdett hegedülni tanulni, s tehetsége hamar nyilvánvalóvá lett: nyolcéves korától már fellépett Venezuela legjobb szimfonikus zenekaraival, 11 évesen pedig meghívást kapott a Francia Rádió Fesztiváljára.

Tanulmányait Budapesten, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán folytatta Szenthelyi Miklós és Tátrai Vilmos tanítványaként. Még egyetemistaként számos versenygyőzelmet aratott Olaszországban, Párizsban, Brüsszelben.

E sikerek után – bár bizonyára learathatta volna sikerei jutalmát – újragondolva technikáját Párizsban képezte magát tovább a Milstein, Menuhin és Szeryng iskoláit tovább örökítő Eduard Wulfsonnál. 2010-ben elnyerte a hegedűsök Oscar-díjának tekintett Moszkvai Paganini Verseny első díját.

A világjáró művész előtt megnyílt az út: a legkiválóbb zenekarokkal lépett föl, a legnevesebb karmesterekkel dolgozhatott együtt.

2009-ben és 2010-ben lemezre játszotta Paganini 1. és 2. hegedűversenyét, valamint Bach szólószonátáit és partitáit. Beethoven összes hegedű–zongora szonátájának Würtz Klárával készített felvétele 2012-ben jelent meg. Ezt 2013-ban Ysaye hat szólószonátájának, 2014-ben a három Brahms-szonátájának a felvétele követte (utóbbi szintén Würtz Klárával). A sokoldalú művész rendszeres

mesterkurzust vezet Pécsen, ahol az egyetemen 2012-ben mesterszakos diplomát szerzett és 2012 őszétől tanít.

Munkásságát előbb Prima díjjal és Liszt-díjjal, 2014-ben Kossuth-díjjal és Bartók Béla – Pásztory Ditta-díjjal ismerték el. A Chicagói Stradivari Társaság elismeréseként Baráti Kristóf az 1703-ban készült Stradivari hangszeren játszik.

Ennyi elismerés, nemzetközi és hazai siker után most itt állunk a Magyar Művészeti Akadémia Makovecz termében.

Baráti Kristófnak zenei és pedagógiai kiválóságain kívül van még egy kiemelkedő tulajdonsága: ennyi nemzetközi elismerés után is megmaradt magyarnak, hazáját szerető és hazájáért tenni akaró művésznek. Számos beszélgetés, újságcikk, riport szól arról, hogy felelősséggel gondolkodik Magyarország jövőjéről. Jól látja, hogy jövőnk záloga az iskola, melyben kiemelt szerepet kell/kellene kapjon a művészeti nevelés.

Úgy érzem, patinás intézményünk, a Magyar Művészeti Akadémia egy múltjához méltó tagot iktat ma sorába Baráti Kristóf személyében.